

store internationale Udvikling, der foregaar saa at sige i alle Retninger, ikke mindst paa de kommercielle og industrielle Omraader, maa jeg antage, at det er betydelig lettere at finde duelige Danske, og for saa vidt der ikke er Danske, saa fremmede, som paa en eller anden Maade staa i Forbindelse med bort Land og ville have Interesse af at overtage Konsulatposter. Jeg skulde derfor tro, at Bansteligheden ved paa det nuværende Grundlag at finde Konsuler neppe er saa stor som tidligere. Derimod skal jeg paa den anden Side erkende, at det ganske sikkert vil være meget lettere at finde Kandidater til at blive udsendte Konsuler; thi der er ikke Tvivl om, at den ærede Minister, hvis han faar dette Lovforslag ført igennem, meget snart vil faa en Storm af Kandidater, som kunne ønske at faa de Embeder, han bliver i Stand til at oprette.

Ordføreren (C. Haage): Jeg skulde gerne sige nogle Ord til enkelte af de Bemærkninger, der ere fremførte fra forskellige Sider. Jeg udtalte før, at Udvalget har overvejet Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde udpege visse Pladser som dem, hvor der fortrinnsvis burde ansættes Embedskonsuler eller Embedsvikerkonsuler, men at man er kommen til den Erkendelse, at det er nødvendigt foreløbig at lade dette Spørgsmaal ligge og overlade dets Afgørelse til fremtidige Overvejelser. Det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) har straks ydet en praktisk Illustration til Nødvendigheden deraf. Jeg havde nævnt, at man sandsynligvis med Rimelighed vel maatte søge at have en udsendt Konsul i hvert af de Lande i Europa, med hvilke vi fortrinnsvis staa i Handelsforbindelse, s. Eks. Thykland, Rusland, de skandinaviske Nabolande, England, Frankrig o. fl.; men det ærede Medlem har i Modsetning hertil udtalt, at efter hans Opfattelse bør vi helst ingen udsendte Konsuler have i Europa, hvorimod han vil have dem sendte til Afrika og Asien (Bluhme: Middelhavet) . . . og til Middelhavet. Jeg tror, det maa være klart, at det nytter ikke at drøfte dette Spørgsmaal her; det ligger overhovedet slet ikke for, og det vil komme til Afgørelse, efterhaanden som der fremkommer Forslag om at ansætte en Konsul paa den ene eller den anden Plads. Først, naar der foreligger positive Forslag, kunne vi med Nytte tale om, hvorvidt der er Anledning i det foreliggende Tilfælde til at ansætte en saadan Konsul.

Det ærede Medlem for Åsøens (Bernsten) ønskede, at Udvalget skulde stille Forslag

om at nedsætte Afgiften for Sejlskibe noget under de foreslaaede 35 Ore. Jeg erkender fuldstændig Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem fremførte, at Sejlskibsarten er i ganske særlig Grad trykket, og at der derfor kan være al mulig Grund til ikke at belaste den højere end nødvendigt. Men paa den anden Side skal jeg dog fremhæve, at i Udvalget var der endogsaa nogen Stemning for snarere at gaa lidt højere med Afgiften for Sejlskibe end foreslaaet, fordi man ikke uden Grund gjorde gældende, at Sejlskibene i Reglen maa antages at have forholdsvis større Nytte af Konsulerne end Dampskibene. For Dampskibene turde det i Reglen være Tilfældet, at de have deres faste Agenter paa de forskellige Pladser; i alt Fald gælder dette for Dampskibe, der gaa i regelmæssig Fart, og saadanne Skibe have da sjælden Anledning til at søge Konsulernes Hjælp. Sejlskibe, der komme i Ny og Næ til forskellige Havne, ville snarere have Brug for Konsulerne end Dampskibene. Derfor mente man, som sagt, fra forskellige Sider, at der maaste var Anledning til at sætte Afgiften for Sejlskibe noget højere, end det er foreslaaet. Vi standse imidlertid ved 35 Ore, og jeg skulde tro, at, alle Omstændigheder overvejede, er dette i Samligning med 1 Krone for Dampskibe, et nogenledes passende Forhold. Det ærede Medlem udtalte, at jeg skulde have sagt, at Ophævelsen af Skibsafgiften og Nedsættelsen af Havneafgiften i København, som vil indtræde, naar Frihavnen aabnes, særlig skulde være til Gavn for den danske Skibsfart. Det er en Misforstaaelse. Jeg sagde, at disse Afgiftslettelser kunde ventes til en vis Grad ogsaa at komme vor Skibsfart til gode, og det tror jeg, er saa forsigtigt sagt, at det ikke let kan bestrides. Derimod er jeg fuldstændig enig i, hvad det ærede Medlem udtalte om det høist uheldige, ja, jeg kan gerne sige det rent ud meningsløse i de Toldafgifter, der hvile paa Anskaffelsen af Skibe, paa Skibsmaterialier og Udrustningsgenstande. Det er en Selvsølge, at for et Erhverv, der drives uden for Landet, saaledes som den udenrigste Skibsfart, ere saadanne Afgifter fuldstændig urimelige, og naar der overhovedet bliver nogen Mulighed for at kunne gennemføre om end kun partielle Reformen i Toldloven, vilde disse Toldafgifter efter min Opfattelse være blandt dem, der allerførst maatte tages fat paa.

To ærede Medlemmer have fremført principielle Indvendinger mod den Del af Forslaget, der vedrører Konsulernes fremtidige Stilling og Lønningsforhold. Det ærede Medlem for Hjørring Amts Iste